

Direktoratet for
internasjonalisering
og kvalitetsutvikling
i høyere utdanning

Notatserie
Nr. 1 | 2021

Utdanningssamarbeid med Sør-Korea bakgrunnsnotat

Utgiver: Direktoratet for internasjonisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (Diku)

Dato: Januar 2021

Ansvarlig redaktør: Ragnhild Tungesvik

Utarbeidet av: Bjarte Håvik

ISSN: 2535-7921

ISBN: 978-82-8421-015-5

Rapporten kan lastes ned fra diku.no

Forord

Sør-Korea er en gammel kultur nasjon, hovedsakelig dekt av store fjellformasjoner og med en lang kystlinje. Landet er en voksende kunnskapsnasjon og er Norges nest største handelspartner i Asia, med økende betydning for norske studenter og fagmiljø. Dette bakgrunnsnotatet om høyere utdanning i Sør-Korea er en sammenstilling av informasjon fra åpne kilder. Notatet viser også til lenker og nyttig informasjon hos andre aktører som jobber for å styrke samarbeidet mellom Norge og Sør-Korea.

Sør-Korea er fra 2021 inkludert i den norske regjeringens strategi for samarbeid innen høyere utdanning og forskning med utvalgte land utenfor Europa – Panorama (heretter Panoramastrategien). De utvalgte landene er ledende kunnskapsnasjoner og/eller fremvoksende økonomier med stor betydning for Norge og norske fagmiljø. Kunnskapsdepartementet er koordinerende departement for strategien.

Den første strategiperioden fra 2016 til 2020 omfattet seks land: Brasil, India, Japan, Kina, Russland og Sør-Afrika [1]. I neste strategiperiode fra 2021 til 2027 er tre nye land inkludert: Sør-Korea, USA og Canada. USA og Canada har lenge vært svært viktige samarbeidspartnere for norsk kunnskapssektor.

Sør-Korea er et nytt og til dels ubeskrevet samarbeidsland, men samtidig et land med en kraftig vekst i internasjonal studentmobilitet. Dette notatet fra Diku er ment å gi en innføring i sørkoreansk høyere utdanningssektor, sett i lys av landets formidable endring fra å være en fattig, nyetablert og selvstendig stat til å bli en kunnskapsdrevet og internasjonal økonomisk stormakt i løpet av få tiår.

Regjeringen ønsker at Panoramastrategien engasjerer studenter, forskere, kunnskapsinstitusjoner og næringsliv til en felles innsats for ny kunnskap, økt verdiskaping og internasjonalt samarbeid. Strategiens mål er derfor å bygge opp om 1) godt samspill mellom høyere utdanningssamarbeid og forskningssamarbeid, 2) gode koblinger til arbeids- og næringsliv, 3) god studentmobilitet, og 4) godt samspill mellom bilateralt og multilateralt samarbeid.

I arbeidet med å videreutvikle samarbeidet med Panorama-landene har Diku, Forskningsrådet og Innovasjon Norge et operativt ansvar for å bidra til godt samspill mellom utdanning, forskning og næringslivssamarbeid. Det er et mål at bakgrunnsnotatet kan bidra til økt bruk av Dikus virkemidler for samarbeid med Panorama-landene samt synergier med internasjonale program (UTFORSK, INTPART og Erasmus+) [2-4].

Evalueringen av første periode av Panoramastrategien *Mot mer og bedre kunnskapssamarbeid?* ligger blant annet til grunn for utformingen av neste strategiperiode, og dermed samarbeidet med Sør-Korea [5].

Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (Diku) skal styrke kvaliteten i norsk utdanning. Vi fremmer utvikling og nyskaping, internasjonalt samarbeid og digitale læringsformer.

Gjennom utredning, analyse og rådgivning skal Diku bidra til å utvide og styrke kunnskapsgrunnlaget for kvalitetsutvikling. Formålet er å gi myndigheter og utdanningssektoren bedre forutsetninger for utforming av politikk, tiltak og strategier.

Innhold

1 Introduksjon om Sør-Korea	4
2 Studere i Sør-Korea	5
3 Utvikling av høyere utdanning i Sør-Korea	8
4 Internasjonalisering av sektoren	11
5 Ressurssider	13
6 Referanser	14

1 Introduksjon om Sør-Korea

Sør-Korea har vært på en endringsreise fra fattigdom til økonomisk stormakt i løpet av de siste 70 år. På denne reisen har en nasjonal satsning på utdanning stått sentralt og ledet landet frem til å ha den mest utdannede befolkningen i verden.

Den koreanske sivilisasjonen er mer enn 4000 år gammel. Da Sør-Korea ble en selvstendig stat i 1948 var den svært fattig. Landets eksportrettede og mektige konglomerater (store familieeide selskaper) satset sterkt på teknologi og innovasjon, samtidig som nasjonen gjennomførte en strategisk satsning på utdanning og forskning (FoU).

Siden 1960 har Sør-Korea hatt en av verdens raskest voksende økonomier. De har i dag Asias tredje største økonomi og verdens tolvte største. I tillegg betraktes landet som et av de to mest innovative i Asia og blant de 10 mest innovative i verden.

En godt utdannet befolkning har vært nøkkelen til den raske samfunnsmessige og økonomiske utviklingen i landet. Nasjonale strategier og vanlige familiers egeninteresse i å prioritere utdanning har medvirket til dette. Som resultat har sørkoreansk høyere utdanning ekspandert betraktelig de siste tiårene.

Ekspansjonen er godt illustrert i en dobling av antall høyere utdanningsinstitusjoner siden 1990. Landet har i dag 51.5 millioner innbyggere og 3 millioner studenter fordelt på 443 høyere utdanningsinstitusjoner. Av disse er 8 offentlige, 59 nasjonale og 376 private institusjoner.

I 2020 satte Sør-Korea nye ambisiøse mål for grønn og digital økonomisk vekst. Regjeringen lanserte programmet «New Deal» – et nasjonalt program som skal fremme 5G, stordata og KI-basert teknologi på tvers av næringer og sektorer [6]. Utdanning og forskning vil stå sentralt i programmet, og det skal blant annet etableres nye høyere utdanningsinstitusjoner med særskilte oppgaver på området.

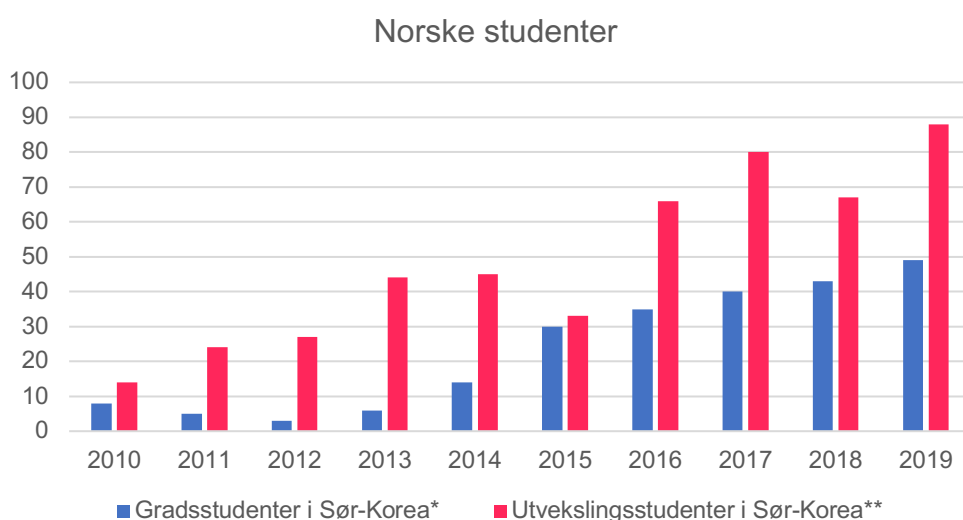
Forutsetningene for fremtidig vekst i forskning og utvikling (FoU) oppfattes utenfra som gode. Sør-Korea er det landet i verden som bruker mest penger på FoU relativt til befolkningstallet, og private selskaper står for hele 80 % av investeringene. Den private sektoren domineres i stor grad av teknologitunge firma som Samsung, Hyundai og LG Electronics. Omfanget av oppstartsbedrifter er likevel stort og 15 % av landets befolkning var involvert i en oppstartsbedrift i løpet av 2019 [7].

Arbeidet med å tilrettelegge for oppstartsbedrifter og innovasjon ble organisert på myndighetsnivå i 1996 ved opprettelsen av Small and Medium Business Administration (SMBA). SMBA ble et eget departement i 2017 (Ministry of SMEs and Startups; MSS).

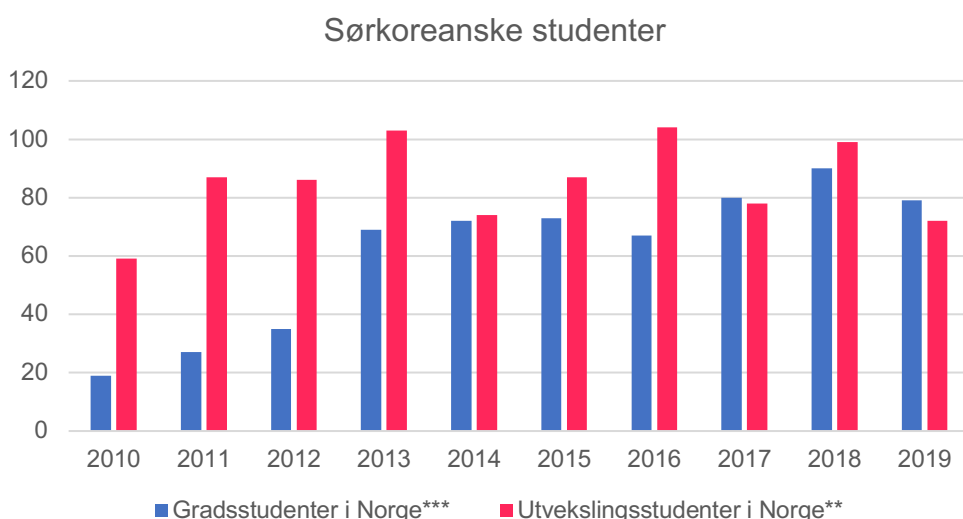
2 Studere i Sør-Korea

Sørkoreanske høyere utdanningsinstitusjoner har ofte et omfattende nettverk med internasjonale partneruniversiteter, både i vestlige og asiatiske land. Flere norske universiteter har inngått avtaler med utvalgte universiteter i Sør-Korea.

Studentmobilitet mellom Norge og Sør-Korea er moderat, men har steget jevnt over tid (Figur 1). Andelen studenter fra Sør-Korea til Norge er noe høyere og antallet har vært noenlunde stabilt over tid (Figur 2). Mens åtte norske høyere utdanningsinstitusjoner mottok utvekslingsstudenter fra Sør-Korea i løpet av 2019, var det elleve norske høyere utdanningsinstitusjoner som sendte studenter på utveksling til landet.

Figur 1: Antall norske grads- og utvekslingsstudenter i Sør-Korea 2010-2019. * Kilde: Lånekassen; ** Kilde: NSD.

Figur 2: Antall norske grads- og utvekslingsstudenter i Sør-Korea 2010-2019. ** Kilde: NSD; *** Kilde: SSB, utdanningsstatistikk.

Tre av Sør-Koreas universiteter er rangert blant de 100 beste i verden: Seoul National University (SNU), Sungkyunkwan University (SKKU) og Korea Advanced Institute of Science and Technology (KAIST). Andelen internasjonale studenter ved de topp-rangerte institusjonene er relativt høy (8-20 %). Norske studenter som velger å studere ved en av de tre institusjonene kvalifiserer for utvidet stipend for skolepenger [8]. Nivået på skolepenger for enkelte studieretninger kan likevel være lavere enn terskelen for utvidet stipend.

For norske studenter som velger å studere i Sør-Korea finnes det mange studietilbud på koreansk og engelsk innenfor en rekke fagområder (Figur 3). Kurstilbud på engelsk er generelt godt utbredt, men kan variere i omfang for ulike studieretninger og mellom institusjoner. Blant de 10 beste universitetene foregår 30% av all undervisning på engelsk. Det kan være stor konkurranse om å få plass på engelsk-baserte kurs og kursene er ikke nødvendigvis forbeholdt utenlandske studenter.

For gradsstudenter kan det være mulig å gjennomføre hele studieløp kun på engelsk, ved noen institusjoner. Spesielt gjelder dette for studier med en internasjonal fagtematikk som f.eks. internasjonale studier og økonomisk fag. Flere utdanningsinstitusjoner krever i tillegg at utenlandske gradsstudenter består den nasjonale språktesten Test of Proficiency in Korean (TOPIK). TOPIK administreres av National Institute for International Education (NIIED) og gjennomføres seks ganger i året [9].

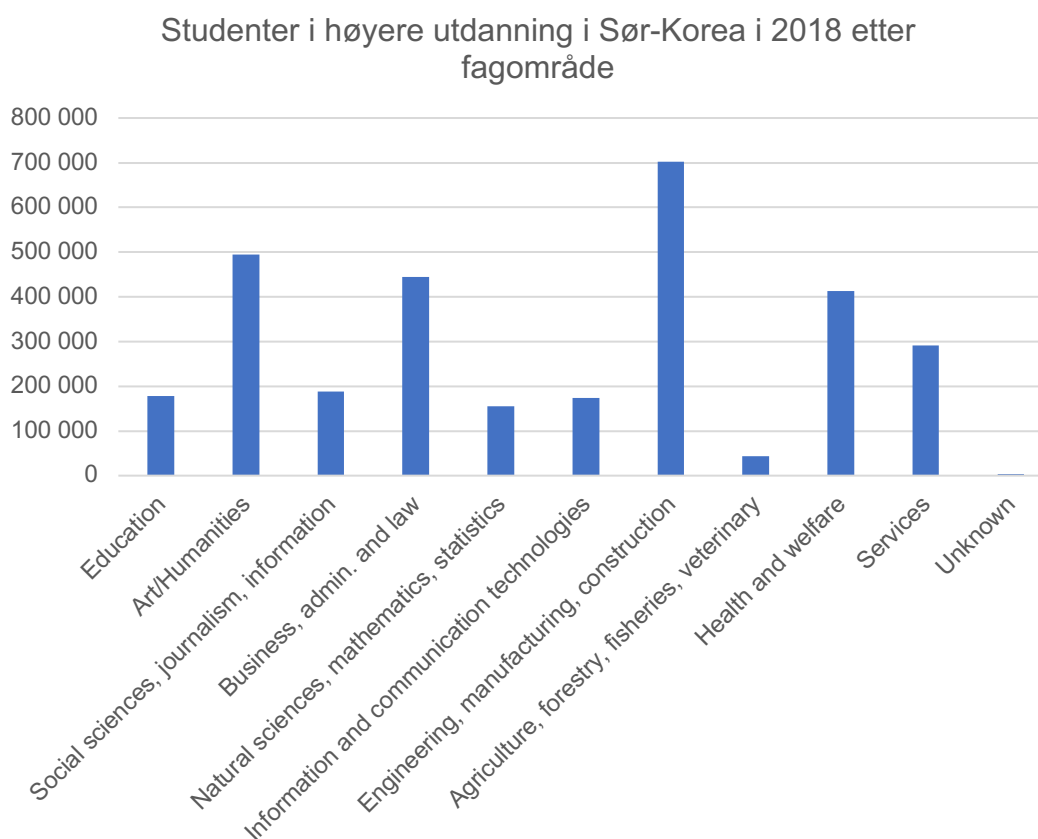

Figure 3: Oversikt over antall studenter i Sør-Korea på fagområde i 2018. Kilde OECD Data warehouse, stats.oecd.org.

Det akademiske skoleåret i Sør-Korea løper fra mars til februar og består av to semestre. Ferier er lagt til periodene juli/august og desember/januar. Utdanningssystemet er et såkalt 6-3-3-4 system hvor en minimum 4 år høyere utdanning bygger på elementary school (6 år), middle school (3 år) og high school (3 år) [10].

Opptak til høyere utdanning baserer seg på vitnemål fra high school og en nasjonal University College Scholastic Ability Test (CSAT). Bare en femtedel av studentene får imidlertid studieplass basert på vitnemålet og CSAT alene. I tillegg kan utdanningsinstitusjonene legge til grunn egne opptaksprøver, motivasjonsbrev, anbefalingsbrev, intervjuer og utenomfaglige aktiviteter. De tre top-rangerte universitetene Seoul National University, Korea University og Yonsei University (SKY Universities) tar kun opp studenter med de aller beste CSAT resultatene (topp 2%).

Det nasjonale fokuset på opptaksprøver er stort, og godt illustrert med at landet stenger ned all tungtransport og flytrafikk den dagen slike prøver avholdes, for at studentene skal få ro. Samtidig økes antall avganger for offentlig transport slik at studentene rekker frem til prøvelokalene til riktig tid.

Utformingen av studiepoeng og karakterskala i Sør-Korea er historisk sterkt påvirket av det amerikanske systemet. Et sørkoreansk studiepoeng gjenspeiler ofte en undervisningstime pr. uke over 15-16 uker. De fleste kurs består av 3 studiepoeng. Et bachelorprogram består gjerne av 130-140 studiepoeng. En mastergrad krever ofte 24 studiepoeng i tillegg til en mastergradsoppgave. Både numeriske og bokstav-baserte karakterskalaer er i bruk. Dette inkluderer en numerisk skala fra 0-100 hvor 60 er terskelen for bestått for enkeltkurs. To ulike varianter av A-F bokstavkarakterer er også i bruk [10].

For utenlandske studenter som ønsker å studere i Sør-Korea finnes mer utfyllende informasjon om utdanningsinstitusjoner, kurstilbud, stipendordninger, skolepenger og visumsøknader søkbart på nettsiden til StudyinKorea [11]. Siden er opprettet av det koreanske utdanningsdepartementet (Ministry of Education) og NIIED.

Ministry of Education har arbeidet for bedre informasjonsflyt og kvalitet i mottaket av internasjonale studenter. Som et ledd i arbeidet er det innført et frivillig International Education Quality Assurance System (IEQAS). En fjerdedel av landets høyere utdanningsinstitusjoner er i dag IEQAS-akkrediterte.

3 Utvikling av høyere utdanning i Sør-Korea

Utviklingen av høyere utdanning i Sør-Korea har fulgt den industrielle og økonomiske utviklingen i landet. Det raske overgangen til en kapitalkrevende industri på 1970-tallet ble fulgt av en tilsvarende rask økning i antallet universitetskandidater. Antall studenter steg fra 38.400 i 1953 til 1.15 millioner i 1994. I 2015 var tallet 2.9 millioner studenter. Pga demografiske endringer forventes færre studenter i årene fremover.

Ekspansjonen av sektoren ble i all hovedsak drevet frem av private utdanningsinstitusjoner. De private utdanningsinstitusjonene har i dag en andel på hele 82% av landets studenter, en svært høy andel som skiller seg markant fra andre OECD land. Videre har aktørene i sektoren nytt stor frihet til å justere kapasitet og opprette studieretninger, institutter, avdelinger etc. basert på institusjonenes egne vurderinger.

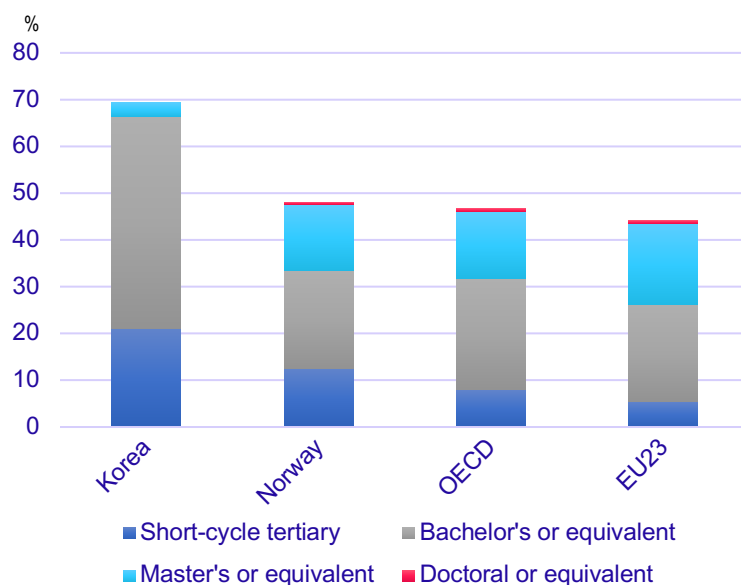
Flere nasjonale programmer har hatt som mål å fremme det kunnskapsbaserte samfunnet i løpet av denne perioden, inkludert: 5.31 Education Reform Plan, Brain Korea (BK) 21 I-II, BK 21 Plus, Study Korea og World Class University. Både det tyske og det amerikanske utdanningssystemet har inspirert utviklingen. Spesielt innføringen av skolepenger og den strukturelle organiseringen av universitetene har likehetstrekk med det amerikanske systemet.

Utdanningssektoren (fra grunnskole- til videregående nivå) i Sør-Korea er i all hovedsak administrative lokalt i 17 provinser og storbyer. Høyer utdanning, derimot, administreres direkte av Utdanningsdepartementet (MOE). Tilsyn og akkreditering av høyere utdanning er underlagt det private Korean Council for University Education (KCUE). Ledelsen av KCUE består av representanter fra sørkoreanske universiteter. Organisasjonen bidrar også til politikktutforming og kvalitetsutvikling i sektoren.

Autonomi for den høyere utdanningssektoren har vært et uttalt mål fra myndighetene. Likevel er det fremsatt kritikk for at det motsatte har funnet sted [12]: Rask ekspansjon av sektoren gav bla. utfordringer knyttet til spesialisering og differensiering mellom ulike institusjoner, institutter og avdelinger. Overlapp i oppgaver og overkapasitet har utfordret effektiviteten og økonomien. Mottiltak fra myndighetene har derimot vært preget av raske løsninger fremfor grunnleggende reformer som adresserer de underliggende strukturelle utfordringene. Flere aktører påpeker også at utvalgte enkeltprosjekter har fått dominere over tid på bekostning av en generell støtte til hele utdanningssektoren, og at det har manglet en god balanse mellom statlig og privat finansiering.

Den raske veksten i antall høyere utdanningsinstitusjoner har også gitt utfordringer relatert til sosiale forhold i landet. Parallelt med ekspansjonen av universitetssektoren økte studieavgiftene 10% årlig. Til slutt nådde skolepengene et nivå som ble vanskelig for vanlige familier å håndtere. Som et resultat ble flere studenter avhengig av deltidsarbeid ved siden av studiene. Flertallet av studentene ved de top-rangerte universtiene kommer i dag oftere fra mer bemidlede familier.

Byrden med høye studieavgifter resulterte også i en periode med landsomfattende studentprotester. I 2010 innførte myndighetene nasjonale reguleringer med mål om å fryse og til og med redusere satsene for skolepenger.

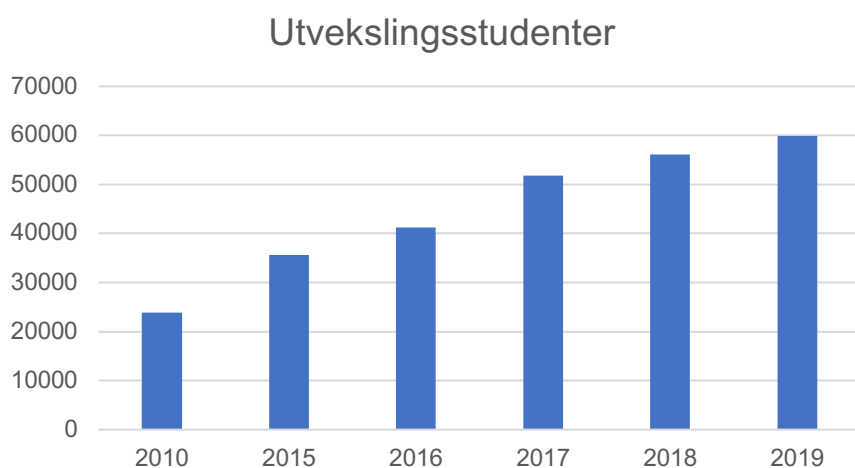
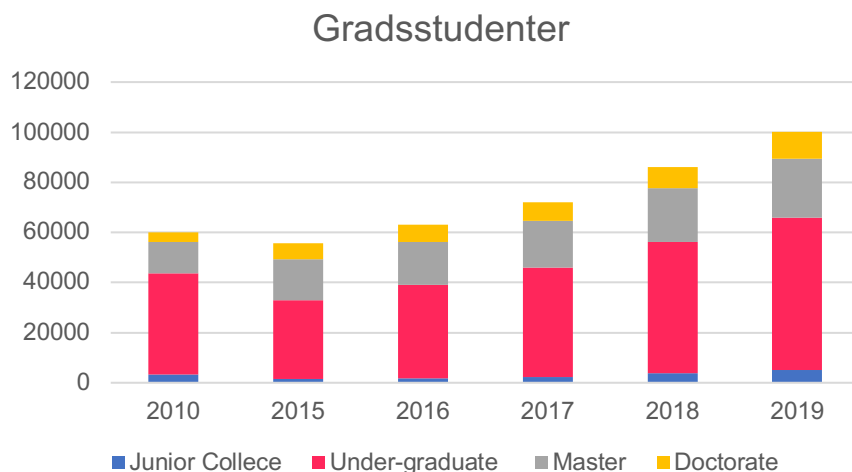
Figur 4: Fordeling av 25-34 år gamle personer med høyere utdanning fordelt på utdanningsnivå i 2018. Kilde: OECD (2019), Education at a Glance Database, <http://stats.oecd.org>.

Inntektskilden til private høyere utdanningsinstitusjoner i Sør-Korea kommer i all hovedsak fra skolepenger. De provinsielle høyere utdanningsinstitusjonene ble mest påvirket av restriksjonene i skolepengepolitikken. Det økonomiske tapet for denne gruppen er beregnet til ca. 80% av inntektene. Demografiske endringer med færre studenter gir også et ytterligere og betydelig inntektstap for institusjonene.

Ifølge sektoren selv har de økonomiske tapene gått på bekostning av å bedre kvaliteten i utdanning og forskning. Flere er bekymret for at både studenter og institusjoner nå står dårligere stilt i møte med større nasjonale og globale samfunnsutfordringer som f.eks. utdanning og omstilling for den fjerde og femte industrielle revolusjon. Parallelt med den raske veksten i sektoren foregikk det også en nedprioritering av yrkesfag. Nyutdannede fikk i mange tilfeller vansker med å finne relevant arbeid som passet med kvalifikasjonene. Mangel på relevant arbeid har også vært en viktig driver for utmobilitet av gradsstudenter fra Sør-Korea.

Selv om den sosiale motivasjonen for å ta høyere utdanning fremdeles står sterkt i Sør-Korea og landet har flest unge med en avlagt grad fra høyere utdanning, skiller studietrendene seg markant fra andre land: Studentene fullfører i all hovedsak med en avlagt bachelorgrad. Den relative andelen på masternivå eller høyere er forholdsvis lav sammenlignet med andre OECD-land og EU23 (Figur 4).

Høyere utdanningssektor i Sør-Korea er fremdeles under utvikling. Det nye store utdanning og FoU-løftet i Sør-Korea er i dag knyttet til det statlige programmet «New Deal» og fremtidens teknologier og en bærekraftig utvikling. Satsningen bygger ikke bare videre på eksisterende institusjoner, men foreslår også at det etableres nye institusjoner som skal ha

Figur 5: Antall internasjonale studenter i Sør-Korea: Antall gradsstudenter og utvekslingsstudenter [12].

et hovedfokus på de store samfunnsutfordringene som omtales i satsningen. New Deal er i prinsippet svært lik andre satsninger som er på trappene i store forskningsnasjoner (som f.eks. USA).

President Moons regjering har også et politisk mål om i større grad å åpne opp de aller beste utdanningsinstitusjonene for studenter fra alminnelige sosioøkonomiske grupper. Et generelt ønske er å forenkle systemet med opptaksprøver, hvis vanskelighetsgrad og konkurranstrykk fordrer kjøp av privatundervisning for suksess – ofte ekskluderende for familier med en alminnelig økonomi.

Utviklingen av høyere utdanningssektor i Sør-Korea er sterkt knyttet til privat sektor, noe som både har oppsider og nedsider. Utdanningspolitikken er derfor sterkt påvirket av maktbalansen mellom myndigheter og familieeide konglomerater. Strengere reguleringer av private aktører i utdanningssektoren er et politisk mål. Nåværende regjering ønsker å utfordre nepotisme og korrupsjon ved enkelte eliteinstitusjoner.

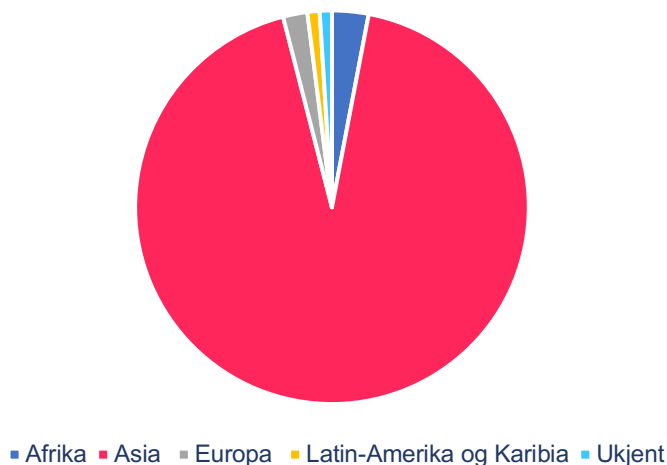
4 Internasjonalisering av sektoren

Internasjonalisering av utdanning ble introdusert som et viktig veivalg på midten av 90-tallet. Internasjonaliseringsstrategiene som har funnet sted har gjerne blitt utformet ulikt av ulike grunner ved forskjellige institusjoner.

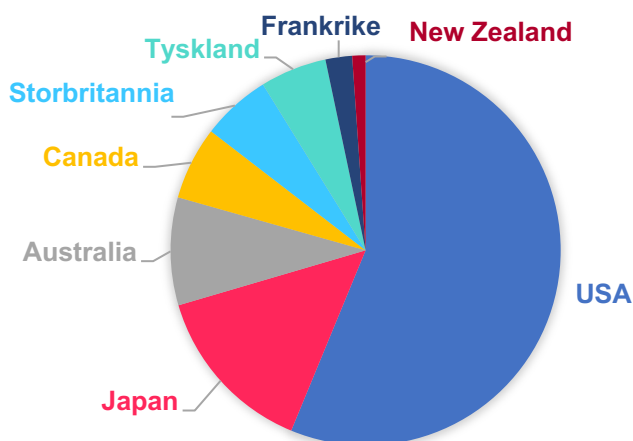
Ulikhetene har gjerne vært basert på institusjonenes kilde til finansiering, historiske utvikling, og deres nasjonale, regionale eller lokale lokalisering.

Mens sørkoreanske studenter som velger å studere i utlandet i all hovedsak reiser til USA (51%), Australia (8,1%), andre vestlige land (19%) og Japan (13%), er det er i dag en overvekt av asiatiske studenter som velger Sør-Korea som destinasjonsland (utgjør 93% av alle internasjonale studenter i Sør-Korea). Landene som driver denne statistikken fremover ligger i nærrområdene: Vietnam, Mongolia, Kina og Japan (Figur 6 A og B).

A

B

Figur 6: (A) Opphavsland for internasjonale studenter i Sør-Korea. (B) Destinasjonsland for sørkoreanske studenter i utlandet. Kilde: OECD Data warehouse, stats.oecd.org/

Internasjonalisering av utdanning i Sør-Korea knyttes også til det nasjonale arbeidet med kvalitet og relevans i utdanningene, den industrielle utviklingen, statlig (over)styring, så vel

som til sosiale forhold (etterspørselen etter høyere utdanning fra sørkoreanske familier, demografisk utvikling og økonomi ved lærestedene).

Kvalitet og relevans i utdanningen har vært et sentralt argument fra offisielt hold. Noen av de konkrete målene var å fremme engelsk som fagspråk (publiseringer), øke jobbmulighetene for landets universitetskandidater (arbeidslivsrelevans) og utvikle en internasjonalt anerkjent og konkurransedyktig universitetsrektor.

Landet følger en strategi for å utvikle verdensledende universiteter. Målet er også å etablere seg som en foretrukket møteplass i Asia for internasjonale studenter og forskere, med ønske om å fremme deling og konvergens av ideer mellom Øst og Vest.

Flere ulike forsøk på å tiltrekke seg internasjonal kompetanse har hatt varierende suksess, deriblant en strategi med å invitere internasjonale akademikere og top-universiteter fra andre land til å etablere seg i landet. Det internasjonale utdanningscenteret Incheon Global Campus (IGC) er likevel verdt å merke seg pga. en lovende utvikling de siste årene [13].

Selv om internasjonalisering lenge har vært diskutert i Sør-Korea var det ikke før etter 2008 at antallet innkomne studenter økte markant [12]. Dette har vært begrunnet med sosiale, språklige og kulturelle barrierer som det har tatt noe tid å overkomme. I løpet av de siste ti årene har antallet internasjonale studenter i Sør-Korea nærmest doblet, fra 84.000 i 2010 til 160.000 i 2019 (Figur 5A og B). Målet er å nå 200 000 internasjonale studenter innen 2023. Den sterke veksten i innkomne studenter har også kommet som et resultat av nasjonale stipendordninger (private og offentlige) opprettet spesifikt for internasjonale studenter.

Den relative økningen i innkomne studenter er størst for grupper på master- og doktorgradsprogram, mens det er en relativt lavere økning på lavere nivå. I tillegg skiller internasjonale studenter seg ut med at den relative andelen som studerer på graduate-nivå er høyere enn det som ellers er vanlig i den sørkoreanske studentmassen (Figur 4 og 5A).

De aller fleste høyere utdanningsinstitusjoner i Sør-Korea har i dag etablert egne avdelinger for internasjonalisering, inngått institusjonelle partnerskapsavtaler med utenlandske universiteter, og etablert strategier for rekruttering av ansatte og studenter internasjonalt.

Med hensyn til utmobilitet fra Sør-Korea er det gjerne andre samfunnsforhold som styrer utviklingen [10]. Sør-Korea er et av landene i verden som sender flest studenter ut, etter Kina, India og Tyskland. Frem mot 2011 la økte studentkull, økonomisk vekst og ønske om tilgang til engelskbasert og kvalitetsrik utdanning grunnlaget for utmobiliteten.

I dag ser man derimot tegn på at utmobiliteten kan bli utfordret på bakgrunn av demografiske endringer med lavere studentkull, økt satsning på engelskundervisning i hjemlandet og utfordrende økonomi for vanlige familier i Sør-Korea. Ifølge McKinsey Global Institute (MGI) har 50% av middelklassefamilier i Sør-Korea en anstrengt økonomi med økende gjeldsgrad og den laveste spareevnen sammenlignet med andre OECD land.

I tillegg fører en hierarkisk oppbygging av høyere utdanning og privat industri til at studenter oftere vurderer nytten av et utenlandsopphold opp mot effekten av å bygge nettverk hjemme i Sør-Korea.

5 Ressurssider

Ressurssider i Sør-Korea:

Study in Korea:

<http://www.studyinkorea.go.kr>

Ministry of Education:

<http://english.moe.go.kr/enMain.do>

Ministry of SMEs and Startups:

<https://www.mss.go.kr/site/eng/main.do>

National Institute for Lifelong Education:

<http://eng.nile.or.kr/>

Korea Council for University Education (KCUE):

<http://english.kcue.or.kr/>

National Institute for International Education:

<http://www.niied.go.kr/eng/index.do>

Ressurssider i Norge:

Diku, utdanning i verden:

<https://www.utdanningiverden.no/>

Landinformasjon hos Forskningsrådet:

<https://www.forskningsradet.no/nyheter/2020/muligheter-med-sor-korea/>

Landinformasjon hos Innovasjon Norge:

<https://www.innovasjon norge.no/no/verktoy/eksport-og-internasjonalsatsing/landinfo/asia/sor-korea/>

Lånekassen, utdanning i utlandet:

<https://www.lanekassen.no/lut/>

Lånekassen, utvidet stipend:

<https://www.lanekassen.no/utvidet-stipend>

6 Referanser

1. Kunnskapsdepartementet, *Panorama - Strategi for høyere utdannings- og forskningssamarbeid med Brasil, India, Japan, Kina, Russland og Sør Afrika (2016–2020)*. 2015.
2. Diku. *Utforsk*. Diku Programmer 2021; Available from: <https://diku.no/programmer/utforsk>.
3. Diku. *INTPART*. 2021; Available from: <https://diku.no/programmer/intpart>.
4. Diku. *Erasmus+ 2021-2027*. 2021; Available from: <https://diku.no/ressurser-og-verktoey/erasmus-2021-2027>.
5. Ideas2Evidence, *Mot mer og bedre kunnskapssamarbeid? Evaluering av Panorama-strategien*. 2020.
6. Ministry of Economy and Finance, *Government Releases an English Booklet on the Korean New Deal*. 2020; Available from: <https://english.moef.go.kr/pc/selectTbPressCenterDtl.do?boardCd=N0001&seq=4948>.
7. Statista. *Startups in South Korea - Statistics & Facts*. 2020; Available from: <https://www.statista.com/topics/4730/startups-in-south-korea/>.
8. Lånekassen. *Ny liste over universiteter som gir rett til utvidet stipend*. 2021; Available from: <https://www.lanekassen.no/nb-NO/presse-og-samfunnskontakt/nyheter/ny-liste-over-universiteter-som-gir-rett-til-utvidet-stipend/>.
9. NIIED. *TOPIK test infomration*. 2021; Available from: <https://www.topik.go.kr/>.
10. WENR, *Education in South Korea*. 2018. Available from: <https://wenr.wes.org/2018/10/education-in-south-korea>
11. Studyinkorea. *Preparation for admission*. 2021; Available from: <https://www.studyinkorea.go.kr/en/main.do>.
12. Csizmazia, R.A., *Challenges and Internationalization of Higher Education in South Korea*. SSRG International Journal of Humanities and Social Science, 2019. 6(6): p. 11-18.
13. IGC. *Shared Campus of the world's top universities*. 2021; Available from: <https://www.igc.or.kr/>